

PORTADA DE STA. MARIA D'AGRAMUNT

El romànic no fou un moviment unitari i tancat, sinó que, com a fet artístic té una evolució i unes variants molt importants. Una d'aquestes variants correspon a l'anomenada "escola de Lleida".

La Seu vella de Lleida fou el gran temple aixecat durant el segle XIII i rebé diverses aportacions roranes que configuraren el que entenem per escola de Lleida.

Aquesta escola es la darrera floració de l'art romànic abans de la vinguda de l'estil gòtic, a partir de la segona meitat del segle XIII.

El tret més característic de l'escola de Lleida es refereix a les portades. Les dues portades de la Seu de Lleida i la d'Agramunt foren els models clàssics a partir dels quals es creà una veritable escola.

Les característiques més comuns de l'escola de Lleida en les portades són: Que el cos de mur on s'inscriu la porta sobresurt de la resta del temple i està rematat amb una cornisa; en la portada, abotzinada, amb moltes columnes, capitells i arquivoltes i sobretot la decoració d'aquestes últimes.

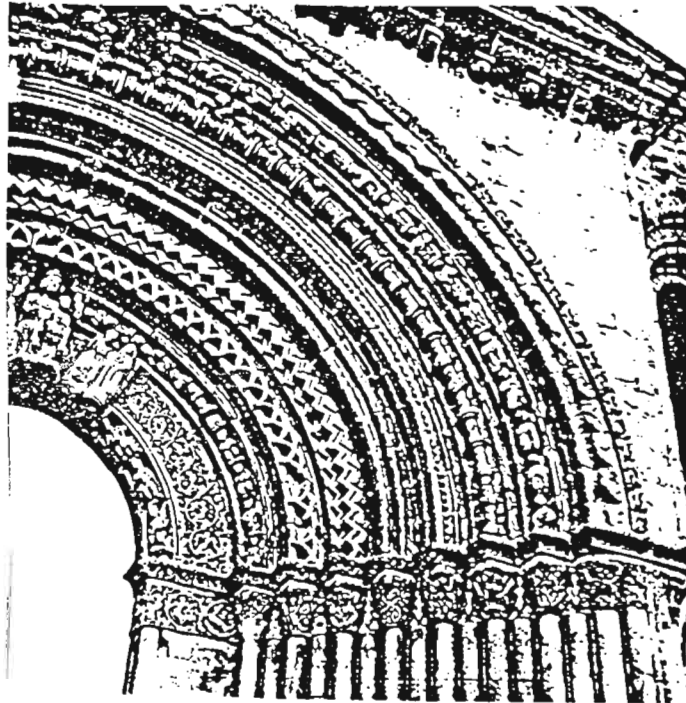
Hi ha diferents influències en l'ornamentació de les portades, però sobretot, és notable el treball geomètric, podriem dir "d'orfebreria" d'origen musulmà, juntament amb motius vegetals i animals.

La influència de l'escola de Lleida s'extengué per totes les comarques veïnes i també cap a la part d'Ossa, arribant fins i tot a la ciutat de València.

Tot això a través d'uns vuitanta anys i amb uns seixanta exemples.

SSD 19860518-018B

La portada de Santa Maria d'Agramunt és la més rica en ornamentació i de les poques que té figures humanes que ocupen tres de les vuit arquivoltes de que consta.

Agramunt, 18 de maig del 1986.